

..

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa

6.Kbf.18/2022/9.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2022. május 18. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A csoportosan, hivatalos eljárásban, folytatólagosan elkövetett bántalmazás büntette és más bűncselekmény miatt terhelt1 volt rendőr törzsőrmester I. r. vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2022. február 2. napján kihirdetett 43.Kb.118/2021/23. számú ítéletét megváltoztatja.

terhelt3 volt rendőr törzsőrmester III. r. vádlottat 190.517 (egyszázkilencvenezer-ötszáztizenhét) forint büntügyi költség megfizetésére kötelezi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét terhelt1 volt rendőr törzsőrmester I. r. és terhelt3 volt rendőr törzsőrmester III. r. vádlottak tekintetében helybenhagyja.

Kötelezi terhelt3 volt rendőr törzsőrmester III. r. vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 8.060 (nyolcezer-hatvan) forint büntügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2022. február 02. napján kihirdetett 43.Kb.118/2021/23. számú ítéletével terhelt1 volt rendőr törzsőrmester I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntetében [Btk. 301. § (1), (2) bekezdés] és testi sértés büntetében [Btk. 164. § (1) bekezdés, (5) bekezdés és (8) bekezdés], ezért - halmazati büntetésül - 3 év 6 hónap börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. Rendelkezett a szabadságvesztés utólagos végrehajtása esetére a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. Az I. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámítani rendelte.

Kötelezte az I. r. vádlottat az eljárás során felmerült 109.773 forint bűnügyi költség megfizetésére. terhelt³ volt rendőr törzsőrmester III. r. vádlottat bűnösnek mondta ki hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntetében [Btk. 301. § (1), (2) bekezdés] mint bűnsegédet és testi sértés büntetében [Btk. 164. § (1) bekezdés, (5) bekezdés és (8) bekezdés] mint bűnsegédet, ezért - halmazati büntetésül - 2 év 6 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. Rendelkezett a szabadságvesztés utólagos végrehajtása esetére a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. A III. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés tartamba beszámítani rendelte. Kötelezte a III. r. vádlottat az eljárás során vonatkozásában felmerült 184.685 forint bűnügyi költség megfizetésére.

[2] Az előkészítő ülésen jelenlévő katonai ügyész a kihirdetett ítéletet az I. r. vádlott tekintetében tudomásul vette, a III. r. vádlott terhére pedig súlyosabb tartamú szabadságvesztés és mellékbüntetés érdekében fellebbezett. Az I. r. vádlott és védője, valamint a III. r. vádlott és védője egyaránt enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

[3] A Budapesti Regionális Nyomozó Ügyészség utóbb benyújtotta fellebbezésének írásbeli indokolását is, amelyben kifejtette, hogy az irányadó középértékre figyelemmel a II. r. vádlott kegyetlen módon, kitaró jelleggel elkövetett cselekményét tevőleges magatartással segítő III. r. vádlott esetében a bűnsegédi alakzat enyhítő körülményként nem értékelhető. Álláspontja szerint a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartama eltúlzottan enyhe, nem szolgálja sem a generális, sem a speciális prevenciót. Ezért indítványozta, hogy a fellebbviteli bíróság az elsőfokú ítéletet változtassa meg, és a III. r. vádlottal szemben súlyosabb tartamú szabadságvesztés büntetést és mellékbüntetést szabjon ki.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.156/2022/4. számú átiratában az ügyész által bejelentett fellebbezést fenntartotta, a védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartotta. Előre bocsátotta, hogy a felülbírálat mindkét vádlott esetében részleges. A bünteteskiszabásra utalva kifogásolta, hogy az elsőfokú katonai tanács nem értékelte a vádlottak terhére, hogy bűnüldöző hatóság hivatásos állományú tagjaként olyan bűncselekményeket valósítottak meg, amelyek megakadályozása szolgálati kötelességük lett volna, ugyanakkor álláspontja szerint az I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés mértéke alkalmas vele szemben a Btk. 79.§-ában írt büntetési célok elérésére. A III. r. vádlott büntetését azonban indokolatlanul enyhének tartotta, mert – érvelése szerint – a halmazati törvényi minimumot csekély mértékben meghaladó ítéleti tartam nincs arányban a két – részben folytatólagosan – megvalósított büntett együttes tárgyi súlyával, továbbá az őrzésére bízott sértett visszatérő bántalmazásával szemben szenvtelen, fizikai bűnsegéd III. r. vádlott személye társadalomra veszélyessége tényleges fokával. Mindezekre figyelemmel az ítéleti belső arányosságot is megjelenítő súlyosítását tartotta indokoltnak mind a szabadságvesztésnek, mind a mellékbüntetésnek. Hangsúlyozta továbbá, hogy a bűnügyben nem mutatható fel olyan nyomatékos körülmény, amely a két vádlottnál a büntetés enyhítését eredményezhetné, ezért az ezt kezdeményező védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartotta. Ezért indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg és a III. r. vádlottal szemben szabjon ki felemelt halmazati tartamú végrehajtandó

szabadságvesztést, valamint közügyektől eltiltás mellékbüntetését, egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

[5] Az I. r. vádlott védője utóbb csatolta fellebbezésének írásbeli indokolását. Hivatkozott arra, hogy az I. r. vádlottal szemben kiszabott fő- és mellékbüntetés eltúlzott mértékű. Rámutatott arra, hogy az elsőfokú katonai tanács nem teljeskörűen vette figyelembe az I. r. vádlott javára értékelhető enyhítő körülményeket, és azokat nem a súlyuknak megfelelően értékelte. Hangsúlyozta, hogy az I. r. vádlott rendezett körülmények között él, élettársával családalapítás előtt állnak. Állandó munkahellyel, rendszeres jövedelemmel rendelkezik, munkáltatói jellemzése kiváló. Önköltséges felnőttoktatásban vesz részt. Öszinte megbánását fejezte ki a bűncselekmények elkövetése kapcsán, szolgálatát jó szinten teljesítette és szolgálati viszonya megszűnt. A köz javára ellentételezés nélküli munkát végez. Álláspontja szerint tehát az I.r. vádlott javára értékelhető enyhítő körülmények száma és nyomatéka meghaladja a súlyosító körülményekét. Ezért indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet változtassa meg, és a kiszabott büntetést enyhítse akként, hogy a szabadságvesztés végrehajtása próbaidőre felfüggeszthető legyen, másodlagosan az egyéni megelőzés követelményeinek a teljesüléséhez szükséges és elégséges mértékű büntetés kiszabására tett indítványt.

[6] A III. r. vádlott védője is benyújtotta fellebbezése írásbeli indokolását. Álláspontja szerint a fellebbviteli főügyészség általános, közhelyszerű kifejezéseket tudott felmutatni súlyosító körülményként. Megjegyezte, hogy nincs olyan katonai bűncselekmény, ami konform lenne akár a katonai, akár a rendőri esküvel. Kifejtette, hogy tévedett az elsőfokú katonai tanács a cselekmény jogi minősítését illetően, amikor a III. r. vádlott hivatali bűncselekményét folytatólagosan elkövetettnek minősítette. Álláspontja szerint e cselekmény nem több bűncselekményt magába foglaló folytatólagos egység, hanem egyetlen, egységes cselekmény (természetes egység). Ezért a folytatólagosság nem vehető figyelembe súlyosító körülményként. Ezzel szemben – érvelése szerint – nyomatékos enyhítő körülmény a bűnsegédi minőség, az, hogy a III. r. vádlott alárendeltként, kiszolgáltatott helyzetben volt a többi elkövetővel szemben. Rámutatott arra is, hogy a III. r. vádlott életvitele rendezett, felsőfokú tanulmányokat folytat, őszinte megbánást tanúsított. Szolgálati viszonya megszűnésével a hivatali bűncselekményeket illetően a bűnisméltás lehetősége is kizárt. Hivatkozott arra is, hogy lényeges enyhítő körülmény a sértetti közrehatás. Ezért indítványozta, hogy a másodfokú katonai tanács a az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606.§ (1) és (2) bekezdése alapján változtassa meg, a III. r. vádlott szabadságvesztés büntetését enyhítse, annak végrehajtását pedig próbaidőre függessze fel.

[7] A másodfokú nyilvános ülésen az I. r. vádlott védője perbeszédében a fellebbezését és annak írásbeli indokait változatlanul fenntartotta. Az abban foglaltakra és csatolt mellékleteire hivatkozva elsődlegesen végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett, másodlagosan lényegesen enyhébb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabását indítványozta.

[8] A másodfokú nyilvános ülésen a III. r. vádlott védője perbeszédében a fellebbezését és annak indokait változatlanul fenntartotta. Kiemelte, hogy a részesi elkövetési alakzat mellett enyhítő körülmény a tárgyaláshoz való jogról történő lemondás, hiszen gyorsítja az eljárás befejezését.

Hangsúlyozta, hogy a III. r. vádlott pszichikai bűnsegélyt valósított meg egy olyan helyzetben, ahol kiszolgáltatott volt a korábbi és akkori szolgálati előljárójának. Felhívta a figyelmet a III. r. vádlott kedvező személyi körülményeire, és nyomatékosította, hogy a bírói gyakorlat nem zárja ki a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztését.

[9] Az I. r. és III. r. vádlott az utolsó szó jogán a megbánását hangsúlyozta és csatlakozott védőjéhez. A III. r. vádlott kiemelte, hogy nem volt felkészülve a kollégáival szembeni fellépésre.

[10] A bejelentett ügyészi, vádlotti és védői fellebbezések tartalmára figyelemmel az ügyben a felülbírálat terjedelme – figyelemmel a Be. 583. § (3) bekezdés b) pontjára - a Be. 590. § (3) bekezdése alapján korlátozott. Ebből következően a másodfokú bíróság az ügyben vizsgálta, hogy az elsőfokú bíróság az eljárása során nem követett-e el a Be. 607. § (1) bekezdése,

608. § (1) bekezdése és 609. § (1) bekezdése szerinti hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést. Vizsgálta továbbá a bűncselekmény minősítésére, értelemszerűen a büntetés kiszabására vonatkozó, valamint az egyszerűsített felülvizsgálat körébe tartozó rendelkezéseket.

[11] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a korlátozott felülbírálat során a felterjesztett résziratok alapján megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács kisebb eljárási szabálysértéseket elkövetett, de nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely megalapozná az ítélet hatályon kívül helyezését.

[12] Törvényesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor az ügyben előkészítő ülést tűzött ki. Az I. r. és III. r. vádlott az előkészítő ülésen az elsőfokú katonai tanács által teljeskörűen foganatosított törvényes figyelmeztetéseket követően a váddal egyezően elismerte bűnösségét és lemondott a tárgyaláshoz való jogáról. A törvényszék e nyilatkozatokat a Be. 504.§ (3) bekezdése szerinti végzésével elfogadta, és ugyanezen végzésével a Be. 503. § (2) bekezdésére figyelemmel az I. r. és III. r. vádlott vonatkozásában elkülönítette az eljárást. Ugyanakkor - végzésével ellentétben – ugyanazon ügyszám alatt e két vádlottal szemben nyomban lefolytatta és ügydöntő határozattal befejezte az elsőfokú eljárást. A felülbírálat során megállapítást nyert továbbá, hogy az előkészítő ülésről felvett jegyzőkönyv tévesen nyilatkozatnak nevezi az ügyész Be. 504. § (5) bekezdésében nevesített felszólalását. Ezen túlmenően az elsőfokú katonai tanács tényleges bizonyítást is felvett, amikor védői indítványra ismertette a III. r. vádlott folytatólagos gyanúsítottai vallomását, holott előkészítő ülésen nincs helye bizonyításnak. Az elsőfokú ítélet szerkesztése pedig – a sorszámozott bekezdések hiányában – nem felel meg a bíróságok egységes iratkezelési

szabályzatáról szóló 17/2014. (XII.23.) OBH utasítás (Beisz.) 27/A. § (13) előírásainak. Ezen eljárási (és igazgatási) szabálysértések azonban az eljárás lefolytatására lényeges hatással nem voltak.

[13] Az elsőfokú katonai tanács a vádirati tényállással egyezően az ítélet 4. oldal harmadik bekezdésétől az 5. oldal utolsó bekezdéséig terhelő tartalmú történeti tényállást rögzített. Az elsőfokú bíróság lényegében a váddal egyezően törvényesen minősítette az I. r. és III. r. vádlott hivatali és testi épség elleni bűncselekményeit. A hivatali bűncselekmény folytatólagosan elkövettként minősül, miután két – egymástól időben elkülönülő – bántalmazó magatartást foglal magába: a sértett zárkájába gázspray-vel történt befűjást, majd a sértett tettleges bántalmazását. I. r. vádlott társtettesként megvalósította a Btk. 301. § (1) bekezdésébe ütköző (2) bekezdés szerint minősülő hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntettét, mivel a bántalmazás csoportosan került megvalósításra, továbbá társtettesként elkövette a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző (3) és (8) bekezdés szerint minősülő életveszélyt okozó testi sértés büntettét. III. r. vádlott e bűncselekményeket bűnsegédként követte el, mivel e cselekményeknél jelen volt, és magatartásával szándékerősítően hatott társaira. Azonban – szemben védőjének jogi álláspontjával – azzal, hogy a részére kiadott gázsprayt átadta I. r. vádlottnak, aki a bántalmazás során azt használta, fizikai bűnsegédi magatartást tanúsított.

[14] A súlyosításra irányuló ügyészi, illetőleg az enyhítésre irányuló vádlotti és védői fellebbezések egyaránt alaptanok.

[15] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket az ítélete 9. oldal harmadik bekezdésétől a 10. oldal negyedik bekezdéséig többnyire helyesen tárta fel. A másodfokú katonai tanács osztotta az ügyészség azon álláspontját, hogy a súlyosító körülményeket ki kell egészíteni és a vádlottak terhére kell értékelni azt, hogy a bűnüldöző hatóság hivatásos állományú tagjaként olyan bűncselekményeket valósítottak meg, amelyek megakadályozása szolgálati kötelességük lett volna. Ugyanakkor a fellebbviteli bíróság - a III. r. vádlott védőjének álláspontját osztva – az enyhítő körülményeket is kiegészíti azzal, hogy a tárgyalásról való lemondással mindkét vádlott segítette a bíróság munkáját, hozzájárult az eljárás gyors befejezéséhez, továbbá a III. r. vádlott munkahellyel, rendszeres jövedelemmel rendelkezik, a köz javára ellentételezés nélküli munkát végez.

[16] A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint azonban a törvényszék katonai tanácsa helyesen értékelte enyhítő körülményként a vádlottak bűnösségre kiterjedő nyilatkozatát, megbánó magatartását, bocsánatkérését, azt a tényt, hogy összességében jó színvonalon teljesítették szolgálatukat, s a szolgálati jogviszonyuk megszüntetésére tekintettel a továbbiakban hivatali bűncselekmény alanyai nem lehetnek. Nem tévedett akkor sem, amikor a büntetés kiszabása során értékelte azt is, hogy a sértett előzőleg provokatív magatartást tanúsított, amely hozzájárulhatott a cselekmények elkövetéséhez.

[17] Helyesen járt el akkor is, amikor figyelemmel volt arra, hogy az I. r. vádlott munkahellyel, rendszeres jövedelemmel rendelkezik, tanulmányokat folytat és a köz javára ellentételezés nélkül végez munkát. Nem tévedett akkor sem, amikor arra figyelemmel, hogy nem csupán pszichikai, hanem a gázspray átadásával fizikai bűnsegéd is volt a III.r. vádlott, kisebb nyomatékkaal értékelte enyhítő körülményként az ő bűnsegédi magatartását.

[18] Mindezek alapján – még a bűnösségi körülmények előzőek szerinti kiegészítése ellenére is - megalapozottan döntött az elsőfokú katonai tanács, amikor az ítélet belső arányosságára is figyelemmel az I. r. vádlottat 3 év 6 hónap, a III. r. vádlottat pedig 2 év 6 hónap szabadságvesztésre ítélte a Btk. 33.§ (1) bekezdés a) pontja és a Btk. 36.§-ban írtak alapján. A kiszabott szabadságvesztés tartama ugyan – éppen az enyhítő körülmények számára és nyomatékára figyelemmel – mindkét vádlott esetében eltér a Btk. 80.§ (2) bekezdése szerinti középértéktől (7 év), azonban a fellebbviteli bíróság álláspontja szerint a büntetési célok eléréséhez elégséges, egyben szükséges is. Nincs olyan nyomatékos, bírói értékelés körébe nem vont körülmény, amely az I. r. és III. r. vádlottak büntetésének enyhítését, különösen a végrehajtás próbaidőre történő felfüggesztését indokolná. A szabadságvesztés felfüggesztése nem szolgálná a büntetésektől elvárt általános visszatartó erőt.

[19] Törvényesen járt el a törvényszék katonai tanácsa akkor is, amikor a vádlottakat a szabadságvesztéssel arányban álló közügyektől eltiltás mellékbüntetésre (I. r. vádlottat 4 év, III. r. vádlottat 3 év) is ítélte, mivel a cselekményük jellege miatt méltatlanok a közügyek gyakorlására. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint az így kiszabott szabadságvesztés büntetés és mellékbüntetés áll arányban a vádlottak cselekményeinek tárgyi súlyával és alanyi bűnösségük fokával, és együttesen szolgálják megfelelően a Btk. 79. §-ában megfogalmazott büntetési célokat.

[20] Az elsőfokú bíróság a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát, valamint a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját is törvényesen határozta meg. Mindezek alapján a III. r. vádlott tekintetében súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés, illetve mindkét vádlottat érintően az enyhítésre irányuló vádlotti és védői fellebbezések eredményre nem vezethettek.

[21] Az elsőfokú katonai tanács kötelezte a III. r. vádlottat 184.685 forint bűnügyi költség megfizetésére, amely a vonatkozásában felmerült kirendelt védői díjból, valamint a szakértői díj rá eső részéből tevődött össze. Ugyanakkor a rendelkezésre álló iratokból megállapítható, hogy a Budapesti Regionális Nyomozó Ügyészség 2.Nyom.1066/2021. számú nyomozati irataiban fellelhető költségjegyzék 7. tételszáma alatt feltüntetett 22.224,- forint kirendelt védői díj összege javításra került, az helyesen – ÁFA-val növelten – 28.056,- forint. Erre figyelemmel a fellebbviteli bíróság megváltoztatta az elsőfokú ítéletet, és terhelte volt rendőr törzsőrmester III. r. vádlottat 190.517 forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezte.

[22] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének további rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa - helyes indokaik alapján – az I. r. és III. r. vádlott tekintetében helybenhagyta.

[23] A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be. 613.§ (1) bekezdésén alapul.

[24] A fellebbviteli bíróság ítélete a Be. 606. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2022. május 18.

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k.

a tanács elnöke

Dr. Szabó Éva hb. ezredes s.k.

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának 43.Kb.118/2021/23. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.19/2022/5. számú ítéletében írt változtatással 2022. május 18. napján terhelt¹ volt rendőr törzsőrmester I. r. és terhelt³ volt rendőr törzsőrmester III. r. vádlottak tekintetében jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2022. május 18.

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k.

a tanács elnöke

.